

Огледалната Темида

Притихва залата съдебна, в тишина,
и слънцето във сноп лъчи поглежда
страните търсят свойта правота,
и всяка иска да намери къс надежда.

Утро. Заседание. Съдът се буди сред мъгла.
Поредно дело тръгва по законен път,
дори да липсва още пълна яснота
везните на Темида вече не мълчат.

Лицето на богинята е с вързани очи,
везните се накланят в две посоки.
Времето избира, коя за миг ще натежи,
понякога съдбите са така неведоми, жестоки.

Богинята Темида с радост се превъплъти
в една жена загадъчна, божествено прекрасна
на адвокат Аврамова от силата си подари,
и всеки казус да приключва с нишка ясна.

Обгърна я с безмерна, и прозрачна белота,
така че в залата за дело, щом се появява
реалната богиня огледална на истината
докрай се бори, всяка правда отстоява.

Знам, всяка правда диша със различна светлина
и често крие се във хиляди, графитени нюанси
Темида днес наред разчита всеки по съдба
и с адвокат Аврамова подреждат пасианси.

Човешкото пледира, с вяра да възтържествува
редът божествен, в хаоса да се възстанови
вътрешно тя знае всяка стъпка, че си струва
Темида дава ѝ в ръцете своите везни.

Минало, и бъдеще във точка се пресичат
Темида носи ѝ пророческата дарба, свята
към трудно дело, даже да я призоват
тя най-доброто ще реши финално за отплата.

Древен меч богинята, със воля ѝ дарява
с омайност да разсича всеки демон жив
с любов за истини, врата в сърцето ѝ отваря
огледалната Темида има образ справедлив.

- Деница Петрова -